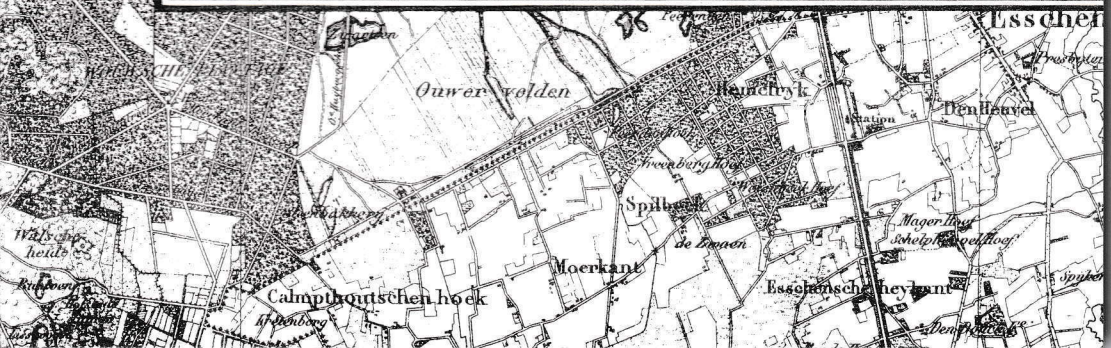




heemkunde kring
DE VIERSCHAER
WOUW

4-'96



In gesprek met..... Janus van der Heyden

Janus van der Heyden is vooral bij de wat oudere mensen bekend als de Herelse wielrenner die in de jaren dertig en veertig voor enorme successen zorgde. Hij wordt wel als de eerste inwoner van de gemeente Wouw gezien, die met fietsen zijn kost had kunnen verdienen. Jammer genoeg voor hem onderbrak de Tweede Wereldoorlog zijn carrière. John Selders sprak met hem in een interview dat gemaakt werd voor het clubblad van de Herelse rijwieltoerclub. Hieronder laten we John aan het woord en natuurlijk Janus van der Heyden zelf.

Man van de streek. Coureur van vroeger. Wie is Januske van der Heyden? Ik trof een boeiend verteller van 75. Rap van tong, sympathiek enthousiast. Een kop thee drinkend. Een schat van een vrouw bedienen.

Wielerkenner in hart en nieren en al zijn andere organen. Niets uit de duim van zijn werkhanden zuigend.

Eerlijk open terugkijkend naar zijn vette wielersjaren. Vet aan herinneringen, voorvallen, belevenissen. Een tipje van de oude vergeelde wielersluier oplichtend.

Sportfoto's aan de muur, oude sportkranten in de schoenendoos. Linten met opdruk. Herdenkingszegels. De rest in zijn hoofd. Een verslag.

Ik ga naar de koers in Wouw. "Hé manneke, wilde gij mijn gin drinke geven?" Ik zei: "Jot". Het was daar bij de Prinsebossen. In de leste ronde zat-ie vooruit. Hij riep: "Kom maar naar Wouw". Mar zullie moesten over de Maai, Erel, de Wouwse Nil. Een ronde van 16 km. En hij won. Ik moog mee op de foto van hem. En ik kreeg nog 20 frang.

Goeie ouwe tijd. Een hele slechte tijd. We kregen thuis een gulden pree. En we konden er drie, vier bij verdienen. We gingen 's avonds briketten uitleuren, dan had ik vier, vijf gulden. Ik was het eerste knechtje bij Krinkels



Janus van der Heyden hielp toen hij vijftien jaar was coureur F. van Hassel uit Schooten in de ronde van Wouw. Hij stond in de buurt van De Maai om de man te voorzien van drinken. Later mocht hij met deze winnaar van de Wouwse ronde op de foto. Voorzitter Hulshof van het wielercomit  is links op de foto te zien. (Collectie: A. van der Heyden-Heerle)

in de Beplantings Maatschappij. Drie gulden per week. Dan bij vader in de beton. Als 16-jarige.

Toen ben ik gaan koersen. Ik ben van 17 geboren. In 1933 zeker. Voor den eersten keer gaan we rije in den Oudenbosch. En ik waar zenuwachtig. Daar waren die mannen van de Groen en van de Lepelstraat. Wij moesten veul kilometers rije en daar waren van die slechte grindweggeskes. Maar ik haar geluk. In den Oudenbosch komt er een valpartijke en ik word 6e. Mijn allereerste koers. Die andere mannen Theo Hopstaken en zo die reden nog in training en die mannen keken zo raar op.

Eerste koers

De andere week is het in Gastel een grote koers. Amateurs en nieuwelingen samen. En dat was 110 km. We moesten over Oudenbosch naar het Gastels Veerke over Stampersgat naar het suikerfabriek en zo op de Rypersweg was het aankomst. Nou zitten er twee vooruit. Jantje Theuns, ne goeie amateur en Tjoep Heeren. Die had de Ronde van Wouw het jaar tevoren al gewonnen. Dat waren twee goeie amateurs en ik was nieuwelingeske. Maar ik ree goed hoor. Ik spring uit de groep van 50, 60 man. En ik spring naar die mannen toe. Net alsof er niks gaande was. Echt gebeurd. En dat was zonne slechte weg van het Gastels Veerke naar Stampersgat, mar ik kom bij die mannen. Die hadden meer dan een minuut voorsprong. Ik snap het nie. 't Is gebeurd. We kommen Gastel binnen, da was al een macadam weg, die lagen er nie teveel toen en we gaan sprinten. Ik waar ne snotneus, naderhand hebben we er nog dikwijls om gelachen. Ze zeejen: "Wa rijdt da manneke hard". Ik wier geklopt mee 10 cm. En ik had een mooi fraamke, een rooike. Da waar mijne eerste prijs, de nieuwelingen prijs. Den eersten was een fiets. Een Magneet. Voor het algemeen wier ik tweedes. En da waar een mooi prestatie voor mijn hè.

Het andere jaar win ik de Ronde van Dongen al, en Tegelen, en Den Bosch, allemaal alleen vooruit.

ME DE JUNIORES TE NERHOUT

De Nederlander VANDER HEYDEN wint met voorsprong

DE JAARLIJSCHE MEIPRIJS

Voor de jaarlijksche Melprijs hebben niettegenstaande het slechte weder renners hun nummer afgehaald. De af te leggen weg bedraagt 108 km.

DE WEDST. R. J. D.

Al dadelijk wijpt Pelgrims uit de groep. Debie, Van Tichelt, Vanderheyden en Verhaegen zullen hem hierbij een handje toesteken. Eens te Olmen ligt dit vijftal reeds 30 sekonden voorop.

Jos. Cools weet op zijn beurt de groo-
te ontvliuchten doch zul er niet in luk-
ken de wintertelingen gezelschap te hou-
den. Engelen vindt dat het te rap gaat
en legt er het bijtje bij neer. Even later
volgt Jacquemeyns dit voorbeeld. Intus-
schen slinken de vijf leiders er niet op
en als de vijfde ronde wordt aangevau-
gen hebben zij 1 mln. 30 s op Jos. Coors
en vijf minuten op een groepje met
Proost, Verbracken, Landzaat en Preter-
te. Huisen worden Loycke en Valgaer-
ren door bandbreuk uitgeschakeld. Nu
heerscht groote belangstelling en de 5
kopijders worden bij elken doortocht
kijkt, weerslicht.

DE RESSLING VALT.

Te Hulsen demarreert Vanderheyden en met den slag ligt hij 50 meter voorop. Het wordt thans een harde strijd tus- schen vluchters en achtervolgers waar-

bij Vernagten moet begeven en steeds veld verliest. Te Meerhout terug, bedraagt de voorsprong van Vanderheyden 1 m. 30. Te Oimen heeft Vanderheyden bandbreuk doch kan op een geleende fiets verder; hij zal alleen de eindstreek bereiken.

DEUTSLAG

1. GERARD VANDERHEYDEN, de 108
km. in 2 u. 55 min.;
2. Debie, op 4 min.;
3. Pelgrims, op 1/2 wiel
4. Van Tichelt;
5. Jos. Cools, op 7 min.;
6. Peeters, op 2 lengten;
7. Verbracken, op 7 min. 30 s.;
8. Vernagou;
9. Proost;
0. Landsaar.

VAN DER HEYDEN

WINT PRACHTIG DEN GROOTEN

POLDERPRIJS TE BERENDRECHT

Berendrecht ! 'n Dorpje in den polder, enkele jaren alleen was bekend omdat het een prachtige « reigerskolonie » bezit, misschien wel de schoonste uit ons land. Maar thans meer en meer, met Santvliet door de toeristen bekend o mziijn groeiende schoone tulpenvel-den.

En daar woont Douws Julien en Lee-mans Frans, twee knappe « onafhanke-lijken ». Douws kennen de sportmannen misschien best als « kampioen der Ju-niors 1938 » en overwinnaar van talrijke juniorskoersen. Doch Frans deed steeds ook zijn best. En Douws supporters wil-den hun « Julien » eens zien bollen en zien vechten, en ze dierven het aan een onafhankelijken koers in te richten.

mans, vervolgens Pol Verscheuren en Buron., nog verder Guy. In peleton II herkennen wij Kiewiet, Schippers, Ju-lien Douws, Thys, Jacobs, Van de Zan-de, Van Mierlo, Relickers, Van der Hey-den, Van Ransbeek, Moreels, Cordier, Gabriels en Gommans. Deze 14 man hebb en 300 m. achterstel op Hopstaken, Mertens, Buyzen, Breeuwer, Klooster-mans, Jos. Janssens en Willemsen.

Laatstgenoemde lost en wordt ver-voegd door groep Douws, welke heelle-maal verbrokkeld.

De zesde ronde

Douws leidt den tegenaanval op de leidersposities en gaat verduiveld hard. Van Ransbeek, Moreels en Gabriels

In 1939 won Van der Heyden op schitterende wijze de grote polderprijs in Berendrecht. Hij kwam afgescheiden bij de eindstreep aan. (Collectie A. van de Heyden-Heerle).

Foutje

Guusje van Tiggelen was mijne beste kameraad. En die kwam van Zundert. "Jaaneke", zeet-ie "Ik maag vandaag winnen". Maar ja, da deej ik nie gère. We zitten meej tweeën vooruit. Op 't lest drie minuten. D'r zaten goei amateurs bij. En nou rijdt-ie toch plat. We moesten nog twee rondes rijden. Hij riep: "Wochte, wochte". Da zeeje ze in Zundert. Gij kun naar de kloten. Ik een tandje erbij en hij waar toch kwaad na de koers. Ik won met drie minuten voorsprong in Kruiningen.

De andere week is er in Rilland-Bath weer een koers en daar springt-ie van den eerste ronde af weg, Guusje. Hij was zo kolèrig op mijn. We waren toch goeie vrienden en hij docht: "Nou zak-oe eens hebben vandaag". Ik docht: "Laat hem mar springen hé. Jou krijgen we wel". En die hebben we niet meer in kunnen lopen. Die het heel de koers 90 km. voorop gezeten. Ik kom aan, ik wor tweedes en Guusje staat hard te blèten. Hij kreeg niks. Ik zei: "Wat doet hier op?" Stoop, den inrichter, zei: "Hier hebben we winnaar van der Heyden van Wouw". Die Stoop wilde mijn de bloemen geven. "Ja maar meneer Stoop, die blomme mot ik niet hebben. Die zijn van dieje jongen daar, van Guusjes". Hij zei: "Nee, nee". Ze dochten dat ie gedubbeld was, dat ie stukken gerejen had. En dat ie al zo ver achter zat, op een rondje hè. "Ja, da ga nie. Ik wil gin blomme. Ik wil ok niks". "Oh", zee Stoop, "dan hebben wij toch zwaar abuis gehad". "Ja, da's zeker, want da manneke het de koers gewonnen van den eerste ronde af. Dus hij kreeg de blomme van mij. Maar premies had-ie gene ene, want die had ik allemaal!

Geld

De week na Purmerend (12e) hadden we in Oosterhout een betaald criterium. Daar waren duizenden mensen. D'n ene had supporters bij. Wij hadden supporters bij. We rejen 's morgens mee zo'n 40 man in Wouw weg. Ik begon goed te rijen. D'n eerste was f 125,=. Dan zat die vooruit, dan die. Ik hield m'n eigen mar kalm. Met een rondje of tien te gaan, springt Jan van Zwollen weg, Louike Jansen van Hoboken en Frans Slaats,



Janus van der Heyden uit Heerle en Paul Kuijstermans uit Bosschenhoofd op de wielerbaan in Zevenbergen. (Collectie: A. van der Heyden-Heerle)

de wereld-uurrecordhouder op de piste. En daar zit ik toevallig ok bij. Rije. Rije. Rije. En wij blijven toch weg. Ik wor geklopt en ik krijg mijn envelop en daar zaten f 86,= in. 't Was niet te geloven. Ik kon een tientje verdienen mee werken bij mijn vader in de beton. Ik kom bij mijn moeder thuis. Dat was een heel ouderwets braaf menske en ik gooi dat geld bij haar op tafel hè. Dat was vroeger. D'r wier nie over geld houwen geprot, we hadden gin geld nodig. Ik kreeg van den ouwe Mol, de fietsenconstructeur, twee tuben en goei hor. Ja zo zijn er nou gin meer. Zulke goeie tuben waren da. Junior Milano Sport stond erop. Italiaanse tuben. Ik had ook een Mol-truieke aan. "Janus hedde gewonne?" "Nee, vierdes". Witte wa ze zee. "Daar kunnen we drie vette varkens voor kopen". Die waren mar een kwartje de kilo. Ze gaf me f 25,=. Maar ik nam die nie. Ik had gin geld nodig. Veur de koers nam ik een stuk worst mee. Ik had alles wat ik woow. Mee eten kwam ik niks tekort.

Boenksen

De andere week is Berendrecht. Daar gaan we mee ne grote hoop nar toe. Mei '39. Nou was het nog een rondje of drie. En ik rij plat. Hele slechte weg over de Blauw Hoef, Stabroek, een 16 km.ronde. Da was net iets vor mijn. Slechte weg. Assepadjes die ze walsten. Padjes met steenweg. Goeie coureurs. Ik rij plat en ik krijg Jantje Stroosnijders fiets. Maar die was een bietje te hoog. Daar kon ik nie op terug bijkomen. Ik verspeulde een minuut. De leste ronde pak ik m'n eigen fiets in Berendrecht. Die had Leon Baeten gemaakt, een andere band geleed. Daar spring ik op en haal van der Zanden in, mijn grote rivaal. Die het motte lossen van voren, maar die was zo colèrig op mijn. Die kroop aan mijn wiel. Ik hoorde hem kuchen en lelijk doen. Ik ree heel goed. Ik reej zo hard als ik wou dieje dag. Ik dacht, ja manneke, we krijgen zonne schrale oostenwind van bezijen en daar rij ik jou d'r af. Hij kreeg de wind op z'n broek. Ik kom in Stabroek bij die zes man. Ik docht: "Wa mok nou doen?" Ik reej op de stenen en die mannen op het fietspadje. Als ik doorrammel kan ik het misschien wel niet halen, mar in de sprint wor ik toch geklopt. Ik blijf over die stenen boenksen en boenksen. Ik had 30, 40 meters misschien. Ik waar ne doorzetter en ik

Morgen: Ronde van Wouw.

MASSA VOLK EN SPANNENDEN STRIJD VERWACHT.

Morgen lost burgemeester Goossens het startschot voor de 6e ronde van Wouw, het jaarlijksche sportfeest dat als sluitstuk van de kermis lungeert. De ervaring leert, dat elk jaar bij die gelegenheid een massa volk op de been is en ook dit jaar zal de weg, waar de renners langs rijden, wel weer hetzelfde beeld van levendige drukte te aanschouwen geven. Het programma of anders gezegd, de lijst van deelnemers, ziet er dan ook veelbelovend uit, want als we de renners, die we Zaterdag reeds opsomden, eens onder de loupe doorschuiven, dan valt op te merken, dat er niet minder dan vier kampioenen onder zijn, nl. Meulenberg, wereldkampioen, J. Braspenning, kampioen van Nederland, Theuns, kampioen der onafhankelijken en Schulte, kampioen der amateurs, die een van zijn eerste wedstrijden als prof. zal rijden.

We weten niet of alleen dit, dan wel de roep die van de Ronde van Wouw uitgaat, aanleiding is geweest voor den K.R.O. om den wedstrijd op de wasplaat vast te leggen, maar het is, dat de opnamewagen van onze katholieke radio-onroerzamer zal zijn, zoodat men des avonds om ongeveer half tien, de belangrijkste momenten van den strijd nog eens opnieuw kan beleven. Er valt uit af te leiden, dat ook in bredere sportkringen belangstelling voor den wedstrijd bestaat.

Over den afloop valt weinig te voorspellen. De kampioenen maken natuurlijk een mooie kans om te winnen, vooral Meulenberg, die in een buitengewoon vorm steekt. Maar renners als Valentijn, Dictus, Duerlo, en Michiels, de winnaars van de vorige vijf ronden zijn stuk voor stuk in staat om het hen lastig te maken, evenals Demondt, die onlangs te Brasschaat won. We bepalen er ons daarom toe, den inrichters succes te wenschen met hun streven en de hoop uit te spreken, dat het een sportieve kamp moge worden.

De wedstrijd voor amateurs.

Omtrent den wedstrijd voor amateurs en nieuwelingen, die des morgens reeds gereden wordt, verzocht men ons nog mede te deelen, dat tal van bekende amateurs er aan zullen deelnemen. Noemen we De Hoog, Nederlandsch kampioen, Demmenie, 4e bij de wereldkampioenschappen, Chr. v. Gent, Hopstaken, Anneese en niet te vergeten den plaatselijken favoriet A. van der Heijden. Deze heeft zich in meerdere wedstrijden reeds als een sterk renner doen kennen en mag in staat worden gerekend, een flink zoo niet de beste figuur, te slaan.

Janus van der Heyden won nooit de ronde van Wouw, toch behoorde hij, volgens de krant, wel tot de favorieten. (Collectie A. van der Heyden-Heerle)

bleef mar deurgaen. Ik kwam in Berendrecht over het zand van links naar rechts en over die stenen, ik kijk om en ik heb 300 meters voorsprong. Die mannen van de Jury staan met zulke ogen naar mijn te kijken. Die denken: "Hoe kan da nou?" De leste ronde had ik nog achterstand en ik win de koers. Die mannen keken zo raar. Ik had f 60,= en een nieuwe fiets. Daar heb mijn vader jaren op gereden. Jaren.

België

Die Belgen hadden ook streken. D'r waar ne mooie palm. Da weet ik zeker. Da haren we gezien. Ik won en kreeg gewone blomme. Niks van besonders. Die waren gewoon zomaar uit den hof geplukt. Heel rauw weggeplukt.

Maar wij waren ook niet verlegen. Ik heb eens in Meerhout gewonnen op onze Geert z'n licentie. Wij gaan naar Meerhout. 90 km. op de fiets. We vertrekken daar. En we sukkelen met zo'n man of vijf, zes vooruit. Het gong nie hard genoeg voor mijn. Ik demareer. Ik loop twee minuten uit, dan rij ik plat, ik pak het fietske van Jef van Hooydonk. De prijzen waren niet zo hoog, 600 frang, een 30 gulden. Ik had een valse licentie. Ik moog nie op mijne naam starten bij de juniors. Ik haar een amateurslicentie.

Half de zomer in '39 werden de koersen al afgelast. Toen is den oorlog gekomen en heb ik stilgelegen tot '46. Mijn beste jaren eigenlijk. Ik was 22 en toen den oorlog afgelopen was 28.

Na den oorlog rij ik weer goed. Vijf keer tweedes bij de Onafhankelijken. En ik win er wir.

In Steenhuffel bij Londerzeel sprint ik in de leste ronde naar n'en priem en die mannen dochten: "Laat hem mar rije". Ik sprintte altijd naar premies. Het was vlak na den oorlog. Hier was nog niks te krijgen. Ik sprint naar ne sisiwust (cervelaatworst). Zonne dikke. Maar ik jaste deur, want ik reej goed, die mensen roepen: "Hé, Kèèskop". Ik had 1 1/2 minuut voorsprong aan de meet. Leon die kwam me al tegemoet. Hij sprong zo hoog. Handen tot onder de oksels.

NEDERLANDERS WINNEN IN BELGIE

ANTWERPEN, 7 Mei. De groote wegwedstrijd over 185 km voor beroepsrenners, welke vandaag te Deurne is gehouden, werd gewonnen door onzen landgenoot Hommers in den tijd van 4 uur 2 min.; tweede werd Braspeninx op 10 cm; 3. Lauwers (België); 4. Clement (België) en 5. Pauwels (Nederland).

Ook de wegwedstrijd voor onafhankelijken over 103 km, te Berendrecht verreden, werd door een Nederlandschen renner gewonnen. Hier was A. van der Heyden uit Wouw de gelukkige, wiens tijd 3 uur 50 min. bedroeg. 2. Mertens (België) op 100 meter. 3. Kievit (België) op 1 lengte. 4. Gebriels (België). Zevende was Duron (Nederland).

Van der Heijden wint.

In de laatste ronde hadden zich de amateurs van der Heijden, Wouw en van Doremalen, Ammerzoden uit het peleton los gemaakt en het waren ook deze beiden, die vóór een vrij groote groep den sprint bewistten. De Wouwenaar won met een paar lengten van v. Doremalen, Ammerzoden. Na hem klasseerden zich uit de groep: de eerste nieuwelings B. van Krimpen, te Zwijndrecht (3e), vervolgens gaf de jury den volgende officiële uitslag:

Amateurs: 1 A. van der Heijden, Wouw, 2 P. van Doremalen, Ammerzoden, 3 F. v. Rooy, Tilburg, 4 ex aequo: J. de Kort, Oisterwijk, Toon Pijnenburg, Tilburg, J. Jansen te Amsterdam, H. Montfrooy, Arnhem, A. van Tichelt, Zundert, A. Steenbakkers, te Den Bosch, 10 ex aequo: B. Fitskie, Amersfoort, W. Tilleman Breda.

Nieuwelings: 1 B. van Krimpen, Zwijndrecht, 2 ex aequo: P. Timmermans, Waalwijk, B. Haansbergen, Tilburg, F. van de Zande, Bergen op Zoom, C. Joosen, Made, Swagemakers, Bergen op Zoom, P. Kors, te Amsterdam, M. van Bortel, Kaatsheuvel, C. Slokkers, Rotterdam, 3e ex aequo: Gijzen, Ginneken, van der Schilt, Lepelstraat, van der Kleij, Den Bosch, van den Hout, Tilburg, J. Gommers, Breda.

Twee korte krantenberichten waarin Janus van der Heyden uit Heerle een belangrijke rol speelt. (Collectie A. van der Heyden-Heerle)

In Lier zitten we mee vieren vooruit. Daar waren premies van 250 frs. Ik moest met de trein. Da kostte nogal wa frangeskes. Die mannen sprintten die premies steeds voor mijn neus weg. Ik bleef gewoon zitten. "Allez, van der Heyden". "Deze jongen kom nie op kop. Als ik twee priems mag pakken, dan neem ik overhand over". Maar het gong door hor. Ik moog twee premies pakken. 500 Frs. Dan had ik mijn onkosten eruit. Vor as er iets opdoet hé. Als ik plat gerejen had, had ik niks gehad. Spelten, een 6-daagse coureur, eraf gerejen. Rombouts won. Die heeft mijn de leste km.er weer af gerejen. Ikke tweedes.

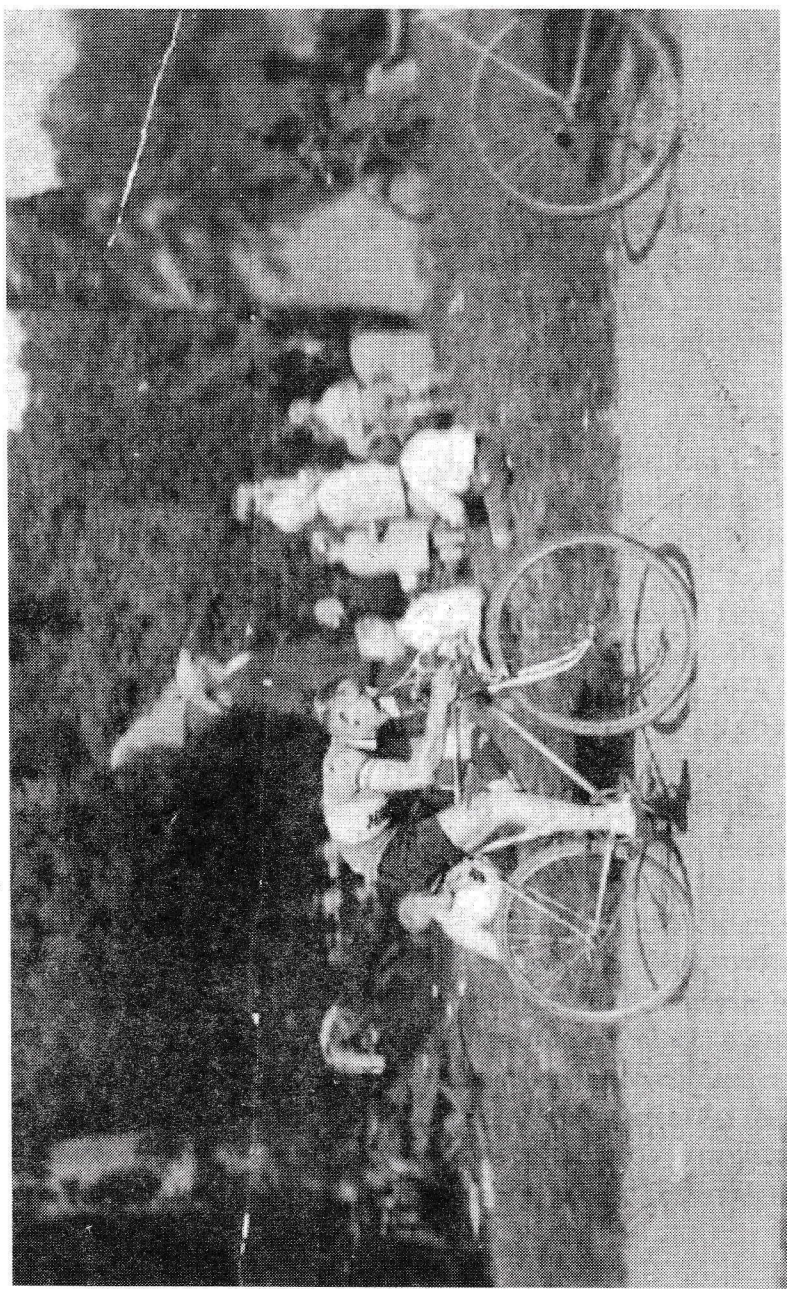
Postzegel

Ge mot de zaak een bietje bekijken. Ge mot niet alleen met oew benen rijden. Al kundet goed, dan mottet nog nie doen. Ik kon gin premies winnen. Daar waar ik nie rap genoeg voor. Ze moesten mijn die gunnen en in ruil deej ik kop. Ze hadden mijn d'r graag bij in een ontsnapping. Ik kon mijn streng goed trekken. Ik liet m'n kloden niet afdraaien.

Een supportersclub had ik ook. Een paar honderd man. Voor een dubbeltje. Van dat geld kon ik materiaal kopen. Ja da gong goed. Maar eigenlijk as ge d'r gin nodig het, motter gin nemen. As ge een paar keer nie goed rijdt, laten ze dat al recht voelen. De mannen die om geld gingen, werden dan makkelijk de deur gewezen. Ik zeg: "Gaot er nie meer langs. Laat ze naar de kloden lopen. Ge mot nie bedelen om da dubbeltje."

Zelfs een soort postzegel werd destijds uitgegeven met van der Heyden erop. Een heel bietje geleje hadden we een boekske en daar stonden er verschillende in, hoor. Collectors items nu.

George Havermans was aan de post in Wouw en die moest om 4 uur beginnen 's morgens. Die kwam mij twee keer per week tegen. Dan reej ik alleen naar Vlissingen als training. Van Fons Potters uit 86 km.naar de boulevard in Vlissingen en terug. Zo'n 175 km.had ik er dan op zitten. Ge mot oe eigen in conditie zien te houden hè. Toen moest ik er ook al bij gaan werken in de beton. Hadden we volop koersen, dan trainde we niet.



Een actiefoto van Janus van der Heyden. Deze foto werd gemaakt tijdens de wielerronde die jaarlijks in Plantage-centrum werd gehouden in de periode net voor de Tweede Wereldoorlog. (Collectie: A. van der Heyden-Heerle)

Betalen

In de Ronde van Achtmaal was 500, 400, 300, 200, 100 voor de eersten te verdienen. En dan 90, 80, 70 enz. Veel stenen. Da was net iets voor mij. Wat padjes en warm weer hé. Wij zijn met vieren voorop. Pietje van As, Theo Hopstaken, John Bras en ik. Nou die mannen rejen al nie mir zo hard. Ik reej het beste, echt waar. D'r kwamen er al een paar uit de groep springen. De Pommelaere uit Kortrijk, die kon hard rije. Ik zee: "Ja mannen, rij nou mar deur, als die d'r bij komt, daar zijn we mee gekloot hoor". John reej nie best. Het was een hele goeie coureur en een sterke vent, hij won veel koersen. Pietje van As stelt voor: "Ik wil winnen". "Praat mar mee den Hopstaken". "Wa wilde betalen", zeej Theo. "Honderd gulden". "Ge ben helemaal gek", zeej Hopstaken. "D'n eerste 500 en gij wil f 100,= geven. Dan houdt-ie nog meer over dan de leste van ons. Die had 200 gulden. Nee da doen we nie". De John: "Ik wil de koers winnen". "Wa betaalde" zeej Theo. "Munne prijs. Ge krijgt munne prijs". "Verdoeme", dochten wij, "da doen we. Daar springen we in". De leste ronde gaat in. Wij komen van de steenweg in de Nieuwmoer. We moesten nog rond de ton draaien. Da was wel een bietje gevaarlijk, we kwamen het peloton weer tegen. De John springt weg. Afsproken. We laten de John lopen. Zeg ik tegen den Theo: "We hebben daarom wa gedaan jonge. We laten de John lopen, maar als hij nou eens nie betaald?" D'n Bras, de John, wat die allemaal klaar gemaakt het. Hij was voor geen hel of duvel bang. Bras, die waar nie om zonder handschoentjes aan te pakken, Nee, die had altijd ne blaffer in zijne zak zitten hè. Ja, ja.

John honderd meter voor ons. Ik begin van heel wijd. We deelden wel, maar we sprintten erom. Die mannen konden er nog niet half over komen. Ik reej ze meters los. Over het fietspadje. En Pietje van As, die is toch rap hé. Daar had ik nog geen erg in. Wij gedeeld. Ja, toen hebben we lekker verdiend hoor. Wij hadden die 500 ballen van de Bras erbij. Da was goddomme geld. Net na den oorlog. En premies. We hebben nooit meer verdiend.

Klassiek

De leste ronde gaat in in Ossendrecht. We hebben geluk. Cor Bakker rijdt plat aan Jagersrust. Anders hadden wij nooit de koers gewonnen. Die was beter coureur as wij hor. Verbeek was een opkomende gast. Cor Bakker kon mirakels hart rijden. Die had in de Ronde van Nederland nog aan de leiding gestaan. In de Ronde van Vlaanderen 3e bij de beroepsrenners geworden. Die waren we mooi kwijt. Wij de sokken erin. We moesten nog ne ronde rijden. We waren maar mee drieën meer. Ik stuurde bij het Puts Meulentje den Hopstaken weg. Theo kon goed treinfo pen. Verbeek ouwehoeren tegen mijn, da'k harder moes rijden. Dat dee ik nie. Ik reej het leste er nie uit. Da kunde nie doen. Ge mot wa overhouden enne... Theo pakte twee/drie honderd meter via Hoogerheide en den Aanwas. Wat kon mij da schillen. Wij deelden toch samen. Ik had graag dat ie gewonnen had. Wij waren goeie vrienden mee mekaar. Verbeek bleef maar ouwehoeren. Ik deej gin kop mir natuurlijk. Verbeek mar schelden. Hij ging toch rije. Ik zat zo lekker in zijn wiel hè. Hij op het grote mes. Wij komen aan den Aanwas bij den Hopstaken en ik demareer achter da wiel uit. We waren net het bergske op aan het rijden. Naar Ossendrecht net in den draai. Ik zat nog zo fris. Ik had zo lang zitten wachten. Ik won op m'n slofkes van die mannen.

In dat klassiek gebied ben ik nooit zo te vinden geweest. Brussel-Leuven, Brussel-Rance, den Omloop van de Vlaamse Gewesten heb ik meegedaan. De Ronde van Vlaanderen, 8e. Ik ben er wel afgereden, mijn apparaat work nie meer. Een kilometer of 20 voor het einde op de Rode en Zwarte Berg. 't Was zo snikheet en ik had twee bussen drinken voorop staan en die waren al leeg, hor. Ik zat te smachten van den dorst. Maar ja, ik moest 's morgens om 10 uur aan het vertrek zijn in Kortrijk. 's Avonds mijn apparaat er nog opgezet. Met de trein en de fiets kwam ik om half tien daar aan. Gauw wat bananen in mijne zak, mijn eigen verkleed en de fiets op. 225 km.

In de Nederlandse Kampioenschappen heb ik nooit wa klaargemaakt. Ik heb eens een of twee keer meegereden. De Cauberg op. Ja, ik had een versnellingsapparaat. Da waar den eerste ronde al kapot. Da waar

Met de Renners langs den Weg

ONAFHANKELIJKEN

De Nederlander Van der Heyden wint met voorsprong te Steenhuffel

54 renners waren te Steenhuffel opgekomen. Van strijdlust viel er in dezen wedstrijd niet veel op te merken en het was slechts tijdens de laatste ronde dat de Nederlander Van den Heyden aan den haal ging om niet meer bijgehaald te worden. Het was ook in deze ronde dat de plaatselijke favoriet Verhasselt wegens bandbreuk uitgeschakeld werd.

Uitslag

1. VAN DEN HEYDEN, 110 km. in 3 u. 15;
2. Delfosse, op 1 m. 10 sek.; 3. Thielemans;
4. DeDsmet; 5. Edward; 6. Dewachter; 7.
Van der Hulst; 8. Sermon; 9. Pauwels; 10.
Huysmans; 11. Trappeniers; 12. Bertels; 13.
Axelmans; 14. Dielis; 15. Petermans; 16. De
Rauw; 17. Delauw. — Hm.

In Steenhuffel won Janus van der Heyden in 1946 bij de onafhankelijken de wedstrijd. De krant maakte daar ook melding van. (Collectie A. van der Heyden-Heerle)

kleppertuig. Daar doog niks van vroeger. Een pion met drie schijfkes. Uwe ketting eraf lopen. Geen dubbelblad. We rejen mee 18, 17 en 16. Voor 52. Ik kon niet meer overschakelen. Ik moest mee 16 omhoog. Da gaat nie hé. Ik ben wel 16e geworden. Ik had toch nog 100 gulden met den 16e.

Streekrijders

Op de piste reej ik niet veel. Daar kon ik ginne weg op. Ik heb daar nooit ambitie in gehad. Op Zevenbergsche Hoek op het grasbaantje heb ik eens gewonnen mee Paul Kuystermans van Buyck en Buys. Die rejen daar heel goed op da baantje. Die wonnen daar elk koerske. Daar waar nie veel volk daar. Een honderd, twee honderd man. De Raayberg en op het Ginneken daar kwamen duizenden mensen kijken. Nou is er overal van alles te doen, maar vroeger was er niks te beleven.

Boske v.d.Zande, Fons Stuyts, Buuron, Theo Hopstaken, Pietje van As, da waren de streekrenners van hier. Pietje van As was ginne lollige om mee te koersen. Hij kon wel hard rijden en hij was rap hè. Maar ja, hij maakt het ook wel verschrikkelijk van zijn neus. Pietje van As die zegt gerust dat hij er 40 gewonnen heeft en hij heeft er maar zes, misschien zeven gewonnen bij de beroepsrenners. Hij rijdt nog en laatst hoorde ik dat Manus Brinkman en hij mekaar in de sloot gerejen hadden. Lagen ze mee z'n tweeën, 140 jaar oud geworden bij elkaar, samen in de sloot bij de Brembosch. Pietje reed hem tegen de palen aan hoor.

Zo waar Fonske Stuyts ook. Die zei gerust dat hij er 30, 40 gewonnen had en hij heeft er nie meer gewonnen als drie. Zo zijn er ook die zeggen dat ze Schulte, Middelkamp, Lakemanen de Pel vaak genoeg hebben geklopt. Ja op durre schouder zeker.

Schulte was nun hele grote coureur, mar ne verschrikkelijke mees. Da wit iedereen. Als ge mee hem weg was, dan zou hij je zo afgemat hebben, dan reedde nooit hard genoeg. En als ge d'r voor zat in de uitslag, dan zou ie nog geneuk gemaakt hebben ok voor één plaats met het geld. Zo was Schulte. Hij naaide je op. Je reej de naden uit je lijf, maar nooit hard genoeg. Schulte kreeg altijd van Middelkamp op zijn kloten, plat uitgedrukt. Dat kon hij nie verdragen. Middelkamp was veul beter coureur as Schulte.

Janus v. d. Heijde wint te Ossendrecht

De Beukelaar (B.) wint bij de amateurs

Slikten we Zaterdag een tegenvaller, Zondag was onze vreugde des te groter door de volkomen verdiende overwinning van de synpathieke Wouwenaar Janus v.d. Heijde.

Wanneer ons ooit een zege goed deed en be-roorde was het deze, immers overal zagen we de tanie, energieke knaap, in de eerste gelede-reu maar de zege lag steeds iets buiten zijn bereik, altijd behoort hij tot de bezielders der wedstrijden en ook hier was hij het.

Van meet af vluchtte hij met Hopstaken, v. Beek, Bakker en Verschuren, raakte onderweg Bakker en Verschuren weer kwijt en gezamen-lijk zorgden zij ervoor, dat zij pas na de aan-komst weer gezien werden door hun tegen-strevers.

De organisatie in handen van C. Mattheus-sens, J. Melsen en S. Suykerbuyk kon niet anders dan perfect zijn. De Rijkspolitie heeft een pluim verdiend, de mannen stonden waar ze staan moesten.

DE AMATEURS-WEDSTRIJD

Zoals van ouds een felle start, onmiddellijke ontsnappingen, hergroeperingen en soms situa-ties waarbij je de haren te bergen rijzen bij het genanoeuvere.

bijna voltallige groep waarin v.d. Zande, Joo-sen, Lakeman, de Hoog, Steenbakkers.

In de voorlaatste ronde valt Bakker weg wegens een lek bandje en het drietal v.d. Heyde, Hopstaken en v. Beek gaat met een voorsprong van 2.20 min door.

De laatste phase gaat in wanneer v.d. Zan-de, de Hoog en de Belg Verschuren zich los-makend en met sprongen de vluchtelingen na-deren. In één ronde brengen zij de voorsprong stijgt ten top maar het moedige drietal weet niet van toegeven. Onder het geweld van van der Zande lost de Belg Verschuren, hetgeen echter niet belet dat de kopgroep de voor-sprong behoudt. v.d. Heyde zet van verre de sprint in met v. Beek aan het wiel. Ieder ver-wacht dat v. Beek zal winnen, maar v.d. Hey-de is formidabel en wint onbedreigd met ruim drie lengten voorsprong.
v.d. Zande rekent met de Hoog af en wordt vierde.

De uitslag: 1. A. v. d. Heyde; 2. v. Beek; 3. Th. Hopstaken; 4. F. v.d. Zande op 1 min 5 sec; 5. H. de Hoog; 6. D. Verschuren (B.) op 1 min 40 sec; 7. Leysen (B.) op 2 min 10 sec; 8. Meynders; 9. P. v. As; 10. v.d. Dungen

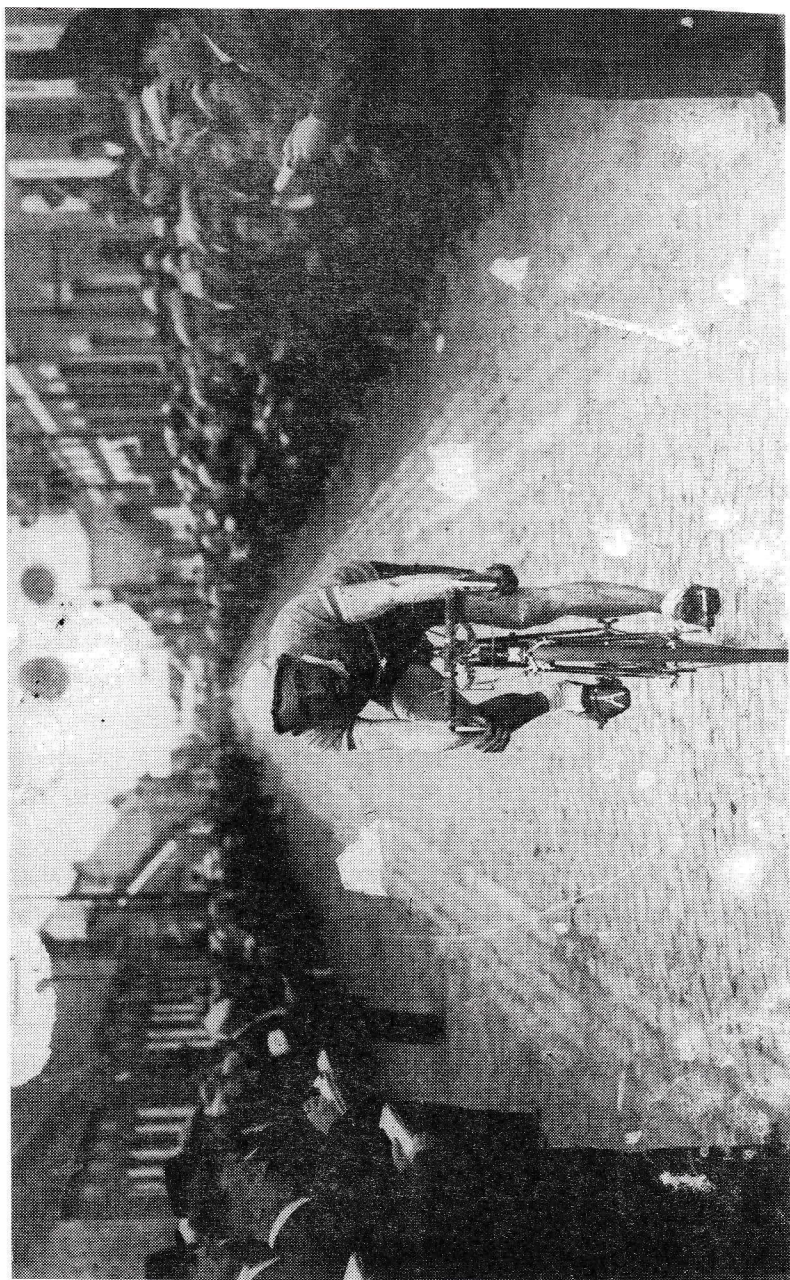
Dat de naam Janus van der Heyden op veel verschillende manieren geschreven kan worden, laat deze krant uit 1947 zien. (Collectie A. van der Heyden-Heerle)

Die stond misschien beter te boek bij de mensen, had veul meer naam. Maar Middelkamp was ook geen gemakkelijk persoon. Lakeman, daar heb ik dikwijls mee voorop gezeten. Een bekende naam. Een operazanger. Die heeft veul koersen gewonnen. Die waar rap, hoor jongen. Hij is maar 40 jaar geworre hé.

Ruzie

We hebben eens in Den Bosch gekoerst. Da waar een criterium. Overweel gewonnen. Toen hebben ze ruzie gekregen onderweg. Lakeman en Schulte. Schulte gooit mee een bus naar Lakeman en die gooit bij Boske van der Zande een gat in zonne kop. Toen zeej L.tegen S.: "Stap maar eens af". Godver, wa kreeg ze Schulte. Lakeman waar ne mooie atleet. Die haar zulke dikke billen, zonne gezette en zo breed waar-tie. Hij sloog hem knock out. In een klap of drie. Lakeman, een echte Hollander. Maar om te koersen zo'n vent. In Ossendrecht klopte nie Middelkamp in de sprint en da waren er niet te veul die da konden hoor. Lakeman waar rap. Ooooooooooh!!

In Etten zitten we mee een man of 20 te koersen. We schoten op 't lest mee een man of drie, vier over. Theo Hopstaken rijdt plat en we zijn nog mee tweeën. Vethaak en ik. Ik hoefde mar op kop te komen as ik uitgerust waar. Ja, want Vethaak kon zo hard rijden. We horen door de luidsprekers: "Middelkamp op komst met Jan Liebrechts". "Laat hem mar komme", zei Vethaak, "Hij zal ervoor moeten rijden". Hij kwam met den broesem op zonne mond bij ons aan. We zijn met ons vieren vooruit gebleven. Maar die mannen waren zo bang voor elkaar, Vethaak en Middelkamp. Er kwam ne keer of zeven, acht ne premie en dan demareerde ik gauw net voor de meet. Ik had de premies. Ze dorven achter mijn niet te kommen, dan is hun sprint weg hé. Ik had lekker verdiend. Na de koers komt Middelkamp naar mijn. "Vriendje, wij moeten da nog arrangeren van die premies hè". "D'r is hier niks te arrangeren", antwoordde ik. Ik docht: "Loopte gij naar de donder. Ik zit er misschien twee keer mee vooruit. En dan met zijn delen, nooit van mijn leven". "Wij delen niks, ik heb die premies zelf verdiend". "Ja, mar da lig aan mij". En donderdags erop kwam hij wir naar



Janus van der Heyden wint hier de ronde van Berendrecht. Dat was in 1939 en de kranten pakten een dag later flink uit, omdat de Heerlenaar gewonnen had. (Collectie: A. van der Heyden-Heerle)

mijn voor die premies. Zonne geldwolf. Middelkamp die zat op zijn centjes hoor. Gôh, die bleef voor een dubbeltje dood. In '47 is hij wereldkampioen geworden. Met Sercu en Jefke Janssen vooruit.

Prijzen

Met Slaats heb ik eigenlijk mar een keer weggezeten in Oosterhout. De Pel, ja. Die betaalde vlot hé. De Pel betaalde altijd. Zatte mee de Pel vooruit, dan kwam ie naar oe toe of da ge voor hem wilde rijden. Afstoppen of springen en hij in het wiel. Theo Hopstaken hêt bij de Ronde van Wouw, de Pel had die gewonnen, honderd gulden van hem gehad. Jantje Theuns in Achtmaal f 150,=. De Pel die joog oe gemakkelijk op. Als ge mee voorop zat hé. Ge moest hard rijden voor oe centen, maar zelf deed ie niet teveel hoor.

Voor den oorlog was het financieel niks hor. Helemaal niks. Na den oorlog is het verbeterd. Ik kon een tientje verdienen mee werken. De grote prijzen verkocht ik voor f 25,=. Een Mol-fiets, een Remy, een Magneet, een Express. Een nieuwe fiets kostte f 50,=. En dan moeste al goed cente hebben, anders konb d'r gin kopen. Daar moeste drie weken voor werken. Dan moeste al goei werk hebben hor, dan konde f 15,= verdienen.

Soms was het schandalig. In Princenhage werd ik 3e. Ze kleeadden gewoon een hele fiets uit voor de prijzen. Ik kreeg twee verduurde tuben. Berguan. Als ik ze oppompte, d'r bleef gin wind in.

Ik moest wel in de beton. Ik reej in Chaam 2e, maar den anderen dag hebben we wel een brug over dieje watergang bij het oude kasteel geleet en dan moesten we een dam van beton storten en daar een dek over. Ik had toch goed gerejen in Chaam, maar 's anderendaags 's morgens stond ik toch al tot zo wijd in de Beek om hout eruit te halen. Het was mei, het water is dan toch al niet te warm en laarzen waren er niet. Ge moest zomaar de broek omhoog stropen en gauw het hout eronder uithalen. Ik heb altijd flink moeten werken, daarom was ik mee koersen ook zo taai. Ik heb verschrikkelijk kunnen afzien.

De Beroepsrenners te Ossendrecht

Adriaan Van der Heyden houdt de overwinning op eigen bodem

Met een flink stel vertegenwoordigers als Beer Hendrickx, Lode Pöls, Dolf Verschuieren, René Mertens, Labrosse, Verhaegen, Verboden en Karel Leysen meenden wij, dat onze kleuren in het grensplaatsje best zouden vertegenwoordigd zijn, maar de onkans oordeelde er anders over en waar al onze landgenoten op twee man na, door de onkans zouden getroffen worden, zag het er maar droevig uit, temeer daar de Nederlanders Van der Heyden, Hopstaeken, Van Beeck en Cor Bakker reeds van in de aanzet op de vlucht waren geslagen en hun inspanning tot het einde toe wisten door te drijven.

In de laatste ronde evenwel zou Bakker nog bandbreuk lijden en aldus een zekere ereplaats en een mogelijke overwinning verspelen, terwijl Dolf Verschuieren en René Mertens zouden trachten te redden wat er te redden was. Inderdaad waren Frans Van de Zande

en De Hoog aan de haal gegaan, achterna gezet door Dolf Verschuieren die zich herhaaldelijk had doen opmerken, wat reeds een ereplaats medebracht, en waar René Mertens zich gelastte om alle tegenstanders in de spurt er onder te houden, mogen wij ons vrij gelukkig achten.

In de spurt voor de eerste plaats regelde Van der Heyden zijn maats Hopstaeken en Van Beeck, zodat wij volgende

UITSLAG

kregen:

1. ADRIAAN VAN DEN HEYDEN, de 120 km in 3 u. 10'.
2. Theo Hopstaeken, op 1 wiel.
3. Van Beeck, op 1/2 lengte.
4. Frans Van de Zande op 1 min.;
5. De Hoog op 1/2 lengte; 6. Dolf Verschuieren op 1'20"; 7. René Mertens op 1'50"; 8. Meynders op 1 1/2 lengte; 9. Van den Dingen;
10. Piet Van Asch; 11. L. Motké;
12. Thijs Verveer; 13. Piet De Vries; 14. Loofs; 15. Smits 16. Bijl.

Dat het niet altijd Janus was, maar ook wel eens zijn 'geest' Adriaan die een overwinning boekte mag uit deze krant van 1947 blijken, waarin zijn overwinning in Ossendrecht beschreven staat (Collectie A. van der Heyden-Heerle)

Vallen

We rijden de Ronde van Wouw met zevenen vooruit. Ik weet zeker dat ik de koers zou mogen winnen hebben. Van al die mannen. Die konden mijn allemaal zo goed uitstaan. Dan kwam de van de Maai. En op de Hazelaar was steenweg naar Wouw nog. Het regende zo verschrikkelijk hard, de fietspaden waren niet bekwaam. We hadden heel onderweg op die keien zitten bonksen, oer polsen deden ammel zeer. Guusje van Tiggelen zit in tweede positie en Guusje schuift omvaar. Ik rij d'r bovenop. Ik zat veul te kort aan het wiel hè, om d'r achteruit te springen. Ik kon goed aan het wiel rijden hor. Da motte goed kunne, aan het wiel rijden. "We hebben er weer nun goeie bij gekregen", zejen ze, "Hij rijdt de tuben van oew achterwiel". En bochten pakken. Da hadden we van Johnne geleerd. We kregen altijd op ons donder van John Bras. Godver Jaan, rammel door die bochten. Da krijde voor niks. Al dadde wient in de bochten, daar hoefde nie voor te rijden. Ik had mijn teenhaken al aangetrokken om te demareren en bangs daar lag ik. Ik zit mee mijn vingers onder m'n stuur. Da waren bloedbleien. Zo klapte ik op de stenen. Ik werd 6e. Die mannen waren deur naar Wouw gekletst. Die konne nie op mijn wachten.

In Dongen ben ik eens gevallen. D'r steekt d'r ene de weg over. En daar rij ik op. Met munne kop op de keien. Ik vlieg terug omhoog en ik rij recht tegen de stroom coureurs in. De politie heeft me van de fiets gehaald. Ik had alles laten verongelukken. Ik had heel het pak tegen. Ik kom Tjoep Heeren tegen. Die was gelost en ik dacht: "Tjonge, wat is dieje Tjoep gek. Die rijdt helemaal verkeerd". Ik was het zelf. Twee dagen nadien reed ik in België. Later nog wel eens ietske last van gehad. Wartaal. Een verwaarloosde hersenschudding.

Doping

Na den oorlog was ter zat, doping. In Antwerpen bij Wardje Vissers, de fietswinkel, op de Paardemarkt. Daar recht tegenover was nun apotheek. Daar kon de volop pervetine en aktedron kopen. Da waar toen goei spul. Dokter Voermans kwam hier en ik zeg zo: "Dokter, kun de gij mijn zo niks geven dat ik hard kan rijden. Een pervetineke of een aktedronneke".



Een foto uit 1947 toen Janus van der Heyden bij de beroepsrenners won in Ossendrecht. Een jaar tevoren moest hij nog genoegen nemen met een derde plaats. Tweede van links is René Wouters met daarnaast Camiel Matheussen. Met de bloemen Janus van der Heyden en rechts op de foto Jean Thijssen. (Collectie: A. van der Heyden-Heerle)

4

"Pervetine of aktedron, da mag ik aan gin mens geven. Da's voor zieke mensen die het hard nodig hebben". "Ik kan er zoveel krijgen als ik hebben wil". "Dat bestaat niet". "Nou, dan zal ik er eens meebrengen". En ik brocht er mee. Zukke lange kokerkes en d'r zaten 20 tabletjes in. Daar stond ie van te kijken. Het heeft maar eventjes geduurd hoor. Een half jaar.

Ik ga op de fiets naar Wilrijk met Leon Baeten. Ik haer zo'n saucies worstje gehaald in de winkel. Dat zat ik op te eten met wat lange boterhammen en dieje kastelein zei: "Rijdt em goed?" "Ja, hij rijdt zijn prijzen wel", zei Leon. "Pakt em zo wel eens wat?". Zo op z'n Bels hè. "Nou", zei Leon, "da denk ik nie. Dat heb ik tenminste nog nooit gezien". Dieje kastelein hèt altijd met die grote coureurs omgegaan in zesdaagses en altijd ondankbaar behandeld navenant wat ie voor die mannen gedaan had. "Mag ik hem wa geven?" "Ja, as tie het hebben wil. Dan mag hij dat van mijn gerust pakken. Dat moet hij zelf weten". "Hij krijgt er maar twee". "Vriendje, motte gij nog naar het gemak? Ja? Dan motte gij deze eens innemen met een glaske water". Ik heb die koers altijd bij de eersten gezeten. Met acht man vooruit. Zesde geworden. Ik heb geen centje pijn gehad. Ik wier nie moei. Maar as ge d'r veul at zejen ze..... Sommigen gooiden ze zo achter in de keel recht uit het kokerske. Lijkbleek zagen ze. Asgrauw. "Hoedt u voor de bleekgezichten", zeiden de Belgische inrichters. Ik heb da nooit gedurven.

Wouw, zomer 1992

John Selders

Wielerveldslag België-Nederland

v. d. Heyden wint Ronde van Ossendrecht

Belgen superieur bij amateurs

(Van onze sportcorrespondent).

OSSENDRECHT, 14 Sept. — Adriaan v. d. Heyden uit Wouw won vandaag de zware ronde van Ossendrecht, nadat verscheidene groten van de weg het moede hoofd hadden moeten buigen. Na v. d. Heyden kwamen nog vier Nederlanders en eerst de zesde plaats was voor de sterkste Belg, Dolf Verschuere. Bij de amateurs echter waren de Belgen onbetwist superieur. De Beukeelaar won de course, met drie landgenoten in zijn kielzog en Gleseler, de eerste Nederlander, kon de vijfde plaats veroveren.

Tussen de vijf en zeventig profs, o.w. een vijftiental Belgen, ondernamen Cor de Best en Theo Hopstaken, welke laatste de hele middag zeer actief was, de eerste ontsnapningspoging. De groep reageerde echter snel en trok de weglopers spoedig bij. Cor Bakker zette door en passeerde de volgende ronde met vijftien seconden voorsprong op Plet Verschuieren, Van der Heyden, Gerard van Beek, de nieuwe prof, en Theo Hopstaken. Het peloton, met Henk Lakeman aan de leiding, lag op 40 seconden. In de vierde ronde werd de leider ingelopen door groep II, waaruit inmiddels Plet Verschuieren was weggevallen wegens vorkbreuk.

Het zware parcours, dat over Ossendrecht en Hogerheide liep, bestond afwisselend uit klinkers, asfalt en kinderkopjes. Vooral het laatste deel van elke ronde kostte de nodige slachtof-

fers. Ook de voorvork van Plet Evers gaf de geest en de Zaankanter belandde, via een flinke tuimeling, in het ziekenhuis. Martien van den Beemt werd eveneens door een val uitgeschakeld. Inmiddels verstonden de koplopers elkaar wonderwel en de voorsprong werd gaandeweg opgevoerd tot 1 min. 45 sec. Bij de 8ste ronde was deze voorsprong tot 2 min. 20 sec. aangegroeid. Uit de groep waren ondertussen Frans van der Zande, Henk de Hoog en de Belg Dolf Verschuere de weglopers achterna gegaan. Dit drietal liep in de voorlaatste ronde ruim een minuut in op de leiders. Cor Bakker werd met een lek bandje slecht beloofd voor de moeite en het moedig volhouden. Even later gaf ook Henk Lakeman op. Met spanning werd de laatste ronde te gemoet gezien. Van der Heyden demarreerde kort voor het einde en kwam vrij onbedreigd als eerste over de eindstreep.

De volledige uitslag was: 1 Adriaan Van der Heyden, Wouw, de 120 km in 2 uur 52 min., 2 Gerard van Beek, Oostzaan, op drie lengten, 3 Theo Hopstaken, Roosendaal, op handdikte, 4 Frans van der Zande, Halsteren, met 1 min., 5 Henk de Hoog, Amsterdam, 6 Dolf Verschuere, België, 7 Renee Mertens, België, op 1 minuut 40 sec., 8 A. Meynders, Den Haag, 9 Piet v. As, Roosendaal, 10 Toon van den Dungen, Den Bosch, 11 Louis Motké, Amsterdam, 12 M. Verveer, Rotterdam, 13 Piet de Vries, Vlaardingen, 14 Gerrit Loos, Amsterdam, 15 Harm Smits, Amsterdam, 16 Kees Bijl, Den Haag.

Zelfs Brabants Nieuwsblad besteedde in 1947 aandacht aan de profoverwinning van 'Adriaan' van der Heyden in Ossendrecht. (Collectie A. van der Heyden-Heerle)

ERELIJST

VAN JANUS VAN DER HEIJDEN

1935: NIEUWELINGEN

OUD GASTEL
OUDENBOSCH
RILLAND-BATH
DEN BOSCH

1937: AMATEURS

VORSELAAR
TEGELEN

JUNIORES

MEERHOUT
ZANDHOVEN
WORTEL

1938:

KRUININGEN
's-HEERENHOEK
HEINKESZAND

1939: ONAFHANKELIJKEN

BERENDRECHT
DONGEN
WOUWSE PLANTAGE

1946: ONAFHANKELIJKEN

STEENHUFFEL

1947: PROFESSIONALS

OSSENDRECHT



Deze uitgave werd mede mogelijk
door de financiële steun van de
Drankencentrale "Wouw" B.V.

Slikken van
VAN HET MARQUISAAT VAN
Kerkhof slikken
Hildernisse en